

μασθείσης «Ἀμφιτρίτης» ἀλλὰ τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ, ἤγουν τρεῖς ἡμέρας ὑστερώτερα, ἡ αὐτὴ Γραμματεία διέταξε τὸν πρῶτον Στόλαρχον νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Λ. Νέγκαν ν' ἀποδώσῃ τὰς δύο κασιωτικὰς γολέτας ἢ, ἂν τὰς ἐπώλησε, νὰ τὰς κρατήσῃ ὁ Στόλαρχος ἢ νὰ διατάξῃ νὰ τὰς κρατήσωσι ὅπου τὰς ἀπαντήσωσι. Τὴν 26ην τοῦ αὐτοῦ ὁ Βαλῆς μετεπώλησεν εἰς τὸν Δημήτριον Ι. Κοκκινάκην τὴν γολέταν «Ἀμφιτρίτην» διὰ δύο ἐγγράφων γενομένων τοῦ ἐνὸς ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ φρουρίου τῆς Μονεμβασίας καὶ τοῦ ἄλλου ἐνώπιον τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας τῆς αὐτῆς πόλεως.

Τέλος τὴν 28 Ἰανουαρίου 1828 ὁ Κοκκινάκης ἔλαβε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νέον δίπλωμα ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γολέτας κυριότητά του. Τὴν δὲ 8 Φεβρουαρίου ἡ Δημογεροντία τῆς Σύρας κατ' αἴτησιν τῶν Κασίων, πρῶτων κυρίων τῶν γολετῶν ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου καὶ τὴν πρὸς τὸν Στόλαρχον διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐκράτησε τὴν γολέταν «Ἀμφιτρίτην» καὶ ἔστειλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς ρηθέντας Κασίους καὶ τὸν πλοίαρχον Κοκκινάκην.

Τὶ προκύπτει ἀπὸ τὴν τόσῃ σύγχυσιν τῶν πωλήσεων καὶ μεταπωλήσεων, τῶν παρεισελθουσῶν διαταγῶν καὶ τῆς κρατήσεως τῆς «Ἀμφιτρίτης»; Ὁ τελευταῖος ἀγοραστὴς Κοκκινάκης δυσχυρίζεται ὅτι ἠγόρασε τὸ πλοῖον τοῦτο εὐπίστως. Καμμία ἀπόδειξις κακοπιστίας δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἐπειδὴ ζημιώνεται ὅχι ὀλίγον ἀπὸ ταύτην τὴν κράτησιν, ἀπαιτεῖ ζημίας καὶ διάφορα. Χρεωστεῖται ἀποζημιώσεις καὶ ὅπως καὶ εἰς τίνος βάρος πρέπει νὰ πέσῃ; ...

Κατὰ νόμον ἕκαστος ἀποκρίνεται ὅσας ζημίας προξένησεν ὅχι μόνον διὰ πράξεώς του, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμελείας ἢ ἀστοχασίας του. Ἐπὶ ταῦτα λοιπὸν ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀγοραστοῦ πλοίαρχου περιορίζονται εἰς ζημίας μόνον ἐπειδὴ δὲ προῆλθαν τοῦλάχιστον ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ πονηροῦ, τὸ βάρος τῆς ἀποζημιώσεως πέσκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὅμως σώζει δικαίαν προσφυγὴν κατὰ τοῦ δολίου πωλητοῦ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ κρίνει τὰς γολέτας «Κασιωτίναν» καί, «Ποσειδῶνα» μὲν πρότερον, τὰς «Ἀμφιτρίτην» δικαίας καὶ νομίμους λείας καὶ ἐπομένως ἀποφασίζει, ἡ μὲν «Κασιωτίναν» ἢ ὅλην τὴν οἰκείαν τῆς ἀποσκευὴν νὰ πωληθῇ εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸν ὠρισμένον παρὰ τοῦ νόμου τρόπον... διὰ δὲ τὴν προπωληθεῖσαν «Ἀμφιτρίτην» ν' ἀποδώσουν ὁ ρηθεὶς Νέγκας μετὰ τοῦ ἰδίου πληρώματος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ λόγον τοῦ αὐτοῦ δικαιώματός της δύο χιλιάδας ἑξακόσια γρόσια· ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ δι' ἀποζημιώσιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν τῆς ρηθείσης «Ἀμφιτρίτης» γρόσια χίλια εἴκοσι, σώζουσα πάντοτε δικαίαν προσφυγὴν κατὰ τοῦ δολίου πωλητοῦ ...»

894

1828-1830. Μαρτυρικὲς καταθέσεις γιὰ δίωξιν Κασσανδρινῶν, πρῶην αγωνιστῶν καὶ παροίκων στη Σκόπελο («κληστολιάπηδων»), υπαίτιων γιὰ πράξεις βίας, αρπαγῆς καὶ πειρατείας. Σκόπελος.

Κ. Κ α λ λ ι α ν ό ς, «Ἄγνωστες εἰδήσεις γιὰ Κασσανδρινούς παροίκους στη Σκόπελο (1822-1828)», Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιον 38 (2000), σ. 389-390, αρ. 6-7.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑΣ

1830, 21 Απριλίου

«Μαρτυρικόν

Παρουσιασθέντες σήμερον οἱ ὑποσημειούμενοι δεκατρεῖς μάρτυρες ... ὡμολόγησαν καί ἐμαρτύρησαν ἐν βάρει συνειδήσεώς των, ὅτι ὁ Ἀναγνώστης Παπαδόπουλος Κασσανδρινὸς ἐν καιρῷ τῆς ἀναρχίας, κατ' ἀρχάς μὲν ἦτο γραμματικός ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καπετάν Ἀγγελῆ. Αποθανόντος δὲ αὐτοῦ, ἔμεινε πάλιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς γυναικὸς του κ. Ἀγγέλενας, ἡ ὁποία τὸν ἐδιώρησε καί ἐπιστάτην εἰς τὰ πειρατικά των πλοῖα, μύστικα, ἐξοδεύουσα ὁμῶς μόνῃ τῆς εἰς τροφάς καί πολεμοφόδια τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀτάκτων ὀπλοφόρων καί λαμβάνουσα ὁμοίως ἢ ἰδίᾳ μόνῃ τῆς τοὺς λογαριαμοὺς τῶν διαφόρων λειῶν, ὁ δὲ ρηθεὶς Ἀναγνώστης ἦταν μόνον ἐπιστάτης ἐπάνω εἰς τὰ πλοῖα τῆς, διαταττόμενος ἀπ' αὐτὴν εἰς κάθε κίνημά του μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου ...».

895

1828-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Χειμάρα.

Χ. Ρέππας, «Ἡπειρωτικὰ σύμμεικτα ἱστορικὰ ἔγγραφα τῆς περιόδου 1822-1912», *Ἡπειρωτικὸ Πνεύμα* 1985, σ. 322 αρ. 5, σ. 323-326 αρ. 7.

896

1828-1832. Ψηφίσματα καὶ διοικητικά ἔγγραφα ἀναφερόμενα στὴν οργάνωση καὶ στὸν τρόπο ἀπονομῆς τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης. Ἄργος, Ναύπλιο.

Γ. Δημάκοπουλος, «Ἡ διοικητικὴ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς ἀπολύτου μοναρχίας», *ΔΙΕΕ* 22 (1979), σ. 107-141 αρ. 1-10, σ. 146-154 αρ. 13-19, σ. 156-162 αρ. 21-33.

896α

1828-1832. Διοικητικά ἔγγραφα. Ἄνδρος.

Εὐδοκία Βαλμά-Παυλώφ, *Ανέκδοτα ἀνδριακά ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς τοῦ Καποδίστρια (1828-1832)*, Ἄνδρος 1997, σ. 55-65, αρ. 1-8, σ. 66-67 αρ. 10-11, σ. 78-82 αρ. 13-15, σ. 89-119 αρ. 18-35.

897

1828-1833. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα. Στρέζοβα (= Δάφνη Ἀχαΐας).

Π. Παπαδημητράκοπουλος, «Δύο ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα γνωστὰ